

Eldőlt a továbbjutás a kupában

LABDARÚGÓ MK

A labdarúgó Magyar Kupa nyolcaddöntőjében, az első meccsen a Makó 8-1-re kikapott az NB I-es Újpesttől.

ÚJPEST–MAKÓ 8-1 (3-1)

Labdarúgó Magyar Kupa, nyolcaddöntő, első mérkőzés. Budapest, Szusza Ferenc-stadion, 2231 néző. Vezette: Bede. **Újpest:** Vlaszák – Vanczák, Böjte, Vaskó, Tóth B. – Erős (Lettrich a 78.), Hullám – Kóhalmi, Sándor Gy. (Gulyás a 72.), Tóth N. (Vermes a 66.) – Feczesin. **Edző:** Mészály Géza

Makó: Czirbus – Kazán, Mórocz, Turján, Kis K. – Szélpál T. (Podonyi az 54.), Varga R., Tóth Cs. (Fülöp a 72.), Bány (Nyúl a 72.) – Schreiber, Hadár. **Edző:** Takács Zoltán.

Gólszerzők: Sándor Gy. a 27., Feczesin a 40., Kóhalmi a 43., Schreiber a 45., Sándor Gy. a 48., Sándor Gy. az 53., Feczesin a 69., Sándor Gy. a 70., Hullám a 90. percben.

Sárga lap: Szélpál T. a 13. percben.

Az olyan amatőr csapatoknak, mint például a Makó, nagyon nem kedvez, hogy a legjobb 16 csapat között az MK-ban már nem egy, hanem két mérkőzés dönt a továbbjutásról. A Maros-parti városon kívül mindenki a szerencse kegyeltjének titulálta az Újpestet, amiért a zöld-sárgákkal hozta össze Fortuna.

Az Újpesten szokássá vált Himnusz lejátszásakor elkezdett szakadni az eső. Csúszóssá vált a pálya, de ez nem befolyásolta a vendégeket. Nem játszottak megilletődötten, ezt a 3. percben leadott Schreiber-lövés

Sűrűn fordult elő ilyen meleg szituáció a makói kapu előtt

Fotó: Gyenes Kálmán

is bizonyította, de még inkább a 12. perc, amikor Kis K. bal oldali beadását Varga R. 10 m-ről hatalmas ziccerben a kapu mellé helyezte. Visszafozott teljesítményt nyújtott az Újpest, és ez nagyon nem tetszett a nézőknek. Ébresztőt akkor kiabáltak először, amikor a 22. percben Bány a jobb oldali kapufát találta el szabadrúgásból. Ettől aztán kellően megijedtek a lilák, gyorsan meg is szerezték a vezetést: Czirbus még bravúrral védte Kóhalmi közeli próbálkozását, de Sándor Gy. 12 m-es lövésével szemben már tehetetlenek bi-

zonyult, 1-0. Lendületben maradtak a házigazdák, a félidő hajrájában – kihasználva a makóiak bizonytalankodásait – előbb Feczesin, majd Kóhalmi révén növelték előnyüket. Úgy nézett ki, padlóra kerülnek a makóiak, de ehelyett a 45. percben Varga remek indítása után Schreiber ügyesen emelte a labdát a kifutó Vlaszák felett a kapuba, 3-1.

A fordulást követően úgy tűnt, mintha az öltözőben maradt volna a Makó. Az 53. percben ugyanis (Sándor Gy. duplájával) már 5-1 állt az eredményjelzőn.

Ezzel azonban még nem volt vége a Sándor-show-nak, mert a 70. percben már a negyedik góljánál tartott – előtte még azért Feczesin is jegyzett egyet, 7-1. A végéreményt az utolsó pillanatban Hullám állította be, 8-1. Az ember azt gondolta volna, a fölényes vezetés tudatában a hazaiak visszavesznek a tempóból, de erről szó sem volt. Ilyen egy igazi profi csapat. Az eredmény is fényesen bizonyította, hogy a két gárda között mekkora a különbség erőben, technikai és egyéni képzettségben, nem utolsósorban pedig költségvetésben. Ezzel együtt

A CSODÁK LILA PALOTÁJÁBAN

Megérkeztek a makói labdarúgók a Szusza-stadionba, és azonnal elkezdtek ámulni, bámulni. Nincsenek ők ilyen csodához szokva. Természetesen az Erdei Ferenc téri sporttelep a legkedvesebb a szívüknek, de amikor meglátták, hol játszanak majd az ország egyik legjobb gárdája ellen, bizony elállt a szavuk. Nem volt bennük kisebbségi érzet, elvégre nem tombolán nyerték az Újpesttel szembeni mérkőzés lehetőségét, tettek érte, nem is keveset. Igaz, kedves győriek? Úgy voltak vele, bármi is lesz az eredmény, tőlük már senki sem veheti el azt az élményt, hogy ebben a stadionban futballozhattak.

persze a Makó megúszhatta volna kevesebb kapott góllal is a fővárosi kirándulást.

Mészöly Géza: – Az volt a célunk, hogy már az első meccsen eldöntsük a továbbjutást. Ez sikerült.

Takács Zoltán: – Leckét kapunk a korszerű labdarúgásból. Nekünk már az nagy siker, hogy eljutottunk eddig.

További eredmények: Szentlőrinc-Pécs 0-2, Tatabánya-Debrecen 0-2, Zalaegerszeg-Sopron 1-5, Vasas-Pápa 3-3, Kaposvár-REAC 1-1, Fehérvár-MTK 1-1, Budapest Honvéd-BKV Előre 2-1.

SZÉLPÁL LÁSZLÓ

2005. X. 27.